HATÁRTALANUL

Erdélyi barangolás Rákóczi emlékére

HAT-19-01-1114

Őseidnek szent hitéhez, nemzetednek gyökeréhez – testvér – ne légy hűtlen soha

(Székelykapu felírat)

Iskolánk a Záhonyi Árpád Vezér Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola sikeresen pályázott az Emberi Erőforrások Minisztériuma által meghirdetett Határtalanul Program pályázatára. A program keretén belül iskolánk 45 diákja és 5 pedagógusa 5 felejthetetlen napot töltött 2021. 09.24-28. között Erdélyben.

A pályázat célja, hogy elősegítse a külhoni magyarsággal kapcsolatos ismeretek bővülését. Tanulóink megismerhették Erdély természeti kincseit, földrajzi látnivalóit, erdélyi vonatkozású íróink, költőink, híres történelmi személyek lakhelyét, sírhelyét, síremlékét. Életre szóló élményekkel gazdagodtunk az ott töltött négy nap alatt.

Személy szerint nagy megtiszteltetésnek érzem, hogy ezeket a kirándulásokat koordinálhatom, és ezáltal hozzájárulhatok gyermekeink magyarságtudatának erősítéséhez. Véleményem szerint Erdély a világ legszebb tájai közé sorolható, magával ragadó, vadregényes hegyvonulatokat, aprócska falvakat, különleges hágókat és szorosokat, tiszta vizű hegyi patakokat, történelmi helyeket és legendákat rejt.

Kalandos utazásunk szeptember 24.-én a vállaji határátkelő átlépésével kezdődött. Nagykárolyban tettünk egy rövid sétát, ahol megtekintettük a Károlyi kastélyt, majd Zilahon Ady Endre egykori gimnáziumának az épületét.

A nap fénypontjaként megérkeztünk Kolozsvárra, Erdély történelmi központjába. A város főterének ma is meghatározó helyszíne a Mátyás szobor és a mögötte elhelyezkedő Szent Mihály gótikus templom. Elsétáltunk Mátyás király szülőházához is. A gyerekek számára mindig nagy élmény, ha olyan dolgokat látnak, amiről már a tankönyvekből tanultak. Megelevenedik a történelem és életre kelnek híres magyar írók, költők művei.

Hosszas utazás után este érkeztünk a szállásunkra, Korondra.

A kirándulásunk második napján a Csíksomlyói kegytemplom meglátogatása után tovább utaztunk a Gyimesek völgyébe, Gyimesbükkre, ahol az ezeréves határt és a Rákóczi várat is megtekintettük. Ezen az élményekben igen gazdag napon Szejkefürdőn megkoszorúztuk Orbán Balázs síremlékét. Sírja elé 14 kapuból álló székelykapu-sort állítottak, melyből az utolsó volt az övé.

Ha választanom kellene, melyik napot nevezzem kirándulásunk csúcspontjának, akkor a harmadik napot említeném meg. Ezen a napon leereszkedtünk a parajdi sóbányába, amely 120 méter mélyen helyezkedik el a felszínhez viszonyítva. A sóvállalat autóbusza egy 1250 m hosszú alagúton keresztül a látogatási szinthez vezető kapuig szállított bennünket. Még az elénk tárult sóbánya szépségeinek a hatása alatt voltunk és máris szebbnél szebb kilátás tárult elénk, ahogyan buszunk a Békás-szoros, Európa egyik természeti ritkasága irányába közeledett. Nyomasztóan magas és szinte függőleges 200-300 méter magas sziklaszirtek, zúgó hegyi patakok, kisebb-nagyobb meseszép vízesések mellett sétáltunk. A Békás-szoroson végig haladva szinte drámai és lélegzetelállító, káprázatos élményben volt részünk. Aki egyszer itt végigsétál, nehezen felejti el! A Békás-szorostól visszaindulva egy óriási sétát tettünk a Gyilkos tó körül, ahol páratlan természeti csoda látványa tárult elénk.

Az idegenvezetőnktől, Marika nénitől megtudtuk, hogy a Gyilkos-tó sajátosságát és varázsát a keletkezésekor elárasztott fenyőerdőből visszamaradt, fenyőcsonkokkal teletűzdelt, zöldes árnyalatú vízfelület adja meg.

Erdélyi tanulmányutunk ebben az évben nem a pihenésről szólt. A negyedik nap is izgalmasnak ígérkezett. Farkaslakán megkoszorúztuk Tamási Áron, székely író síremlékét, akinek a sírja két cserfa között a templom mögött áll. Innen az útunk Székelyudvarhelyre vezetett, ahol megtekintetük a Szoborparkot, ahol 13 magyar király, író és más híres ember szobra tekinthető meg. Mindig büszkeséggel tölt el, amikor látom, hogy gyermekeink felismerik ezeket a történelmi személyeket.

Székelyudvarhelyről Segesvárra vezetett az útunk. Segesvár történelmi központja a világörökség része, várának 14 tornyából 9 még most is áll. Szüntelenül gyönyörködtünk a természet adta csodákban. Így volt ez ezen a napon is, amikor Szovátára utaztunk. Csodás sétát tettünk ragyogó napsütésben a Medve-tó körül.

Elérkezett az utolsó nap. Fájó szívvel vettünk búcsút a lévő szálláshelyünktől, de még ezen a napon is számtalan élmény, felfedezésre váró látnivaló várt ránk. Útközben Fehéregyházán megkoszorúztuk Petőfi Sándor síremlékét. Második megállóként Marosvásárhelyre érkeztünk, ahol az esős idő miatt nem sétálhattunk a belvárosban, a híres vásárhelyi Promenádon, csak a buszról tekintettük meg a nevezetességeket.

Nem érhetett ez a kirándulás véget Nagybánya és Szatmárnémeti városnézése nélkül.

Élményekkel, új tapasztalatokkal, ismeretekkel gazdagodva tértünk haza erről a kellemes útról.

Záhony, 2021.09.17.

Kulcsárné Palóczi Marianna